

JAROSLAV DUFEK

Jaroslav Dufek se narodil 26. dubna 1934 v Brně. Rodinné prostředí, v němž vyrůstal, mu dalo do vínku družnou povahu, srdečný vztah k lidem a hlavně lásku k divadlu. Ta se začala projevovat už během studentských let, kdy ochotničil v královopolském Semilassu. A přivedla ho na Janáčkovu akademii múzických umění, kterou absolvoval v roce 1956 u prof. Antonína Kurše v roli pastora Manderse v Ibsenových Strašidlech.

Po absolutoriu nastupuje do angažmá v divadle bratří Mrštíků a svému rodnému Brnu zůstává věrný po celý život. Rolí Orlanda ze Shakespearovy komedie Jak se vám líbí zahajuje dlouhou řadu tzv. milovnických postav, které během svého bezmála desetiletého angažmá v tomto divadle vytvořil. Vzpomeňme alespoň na některé, jako byl poručík Rževský v Kohoutově vaudevilové adaptaci Gladkovovy hry Věčně mladá historie, Evžen Oněgin či Lohkamp v dramatinizaci Remarqueových Tří kamarádů. Svě mimořádné herecké schopnosti měl možnost prokázat v náročných rolích jako byla titulní role ve hře Eugena O'Neillůva Milionový Marco, titulní postava v Shawově Pekelníkovi a především letec Jang v Brechtově Dobrém člověku ze Sečuanu. V ústřední roli Macheathe v Brechtově-Weillově Žebrácké opeře, k níž se po letech vrátil v Mahenově činohře, prokázal své velké schopnosti pěvecké a pohybové. V Katu a bláznovi si v roli Radúza úspěšně vyzkoušel styl hry Osvobozeného divadla. K jeho úspěchům patřily role Newtona v Dürrenmattových Fyzicích stejně jako Chlestakov v Gogolově Revizorovi.

V sezoně 1965/66 se stává členem Mahenovy činohry. Zazářil zde už ve své první roli, a to v titulním hrdinovi Ibsenova Peer Gynta. Svě komediální schopnosti dokumentoval přesvědčivě v Tofolovi z Goldoniho Poprasku na laguně, v Pometovi v Držičově komedii Dundo Maroje anebo v Trhoslavovi v adaptaci Aristofanových komedií Jezdci a ženský sněm. Ve slavné Hradilově a Ogounově inscenaci polského muzikálu Zbojníci a žandáři znovu prokázal svou výraznou muzikální a pohybovou suverenitu. Mimořádným výkonem byl jeho Rogožin v Kaločově adaptaci Dostojevského Idiota. V polovině sedmdesátých jej na čas vyřadila z divadelních aktivit nemoc. Triumfální návrat slaví v postavě Klaase v Gorinově hře Thyl Ulenspiegel. Následoval báječně živočišný Antonín Důra ve Vančurově Rozmarném létě, Kreon v sofoklovském večeru Oidipus-Antigona či Phil Hogan v O'Neillově Měsíci pro smolaře

V roce 1996 vytvořil roli starého Karamazova v Kaločově adaptaci Bratří Karamazových. Za tuto roli obdržel následujícího roku jako zatím jediný herec Mahenovy činohry vysoce prestižní Cenu Thálie. Úspěšně se rovněž vyrovnal s postavou Svidrigajlova ve Zločinu a trestu. Několikrát si zahostoval v souboru zpěvohry, například v roli majora v Mamselle Nitouche a především v titulní roli muzikálu Řek Zorba.

Z jeho postav v poslední době jmenujme především sira Johna Falstaffa v Shakespearových Veselých paničkách windsorských, porotce č. 9 v Dvanácti rozhněvaných mužích, Oronta v Molièrově Škole žen či Bobčinského v Revizorovi. V této velké roli vystoupil ještě několik dní před svým nečekaným odchodem.

S mimořádným ohlasem se setkala jeho hostování ve hře Dobře rozehraná partie na scéně Městského divadla Brno, kde jeho partnerem byl Ladislav Lakomý.

Jaroslav Dufek byl častým a pravidelným spolupracovníkem Českého rozhlasu a účinkoval v řadě televizních inscenací, naposledy v Četnických humoreskách. Zvláště je třeba jmenovat televizní film Jdi za zeleným světlem podle románu Edvarda Valenty.

S přestávkami učil 16 let na JAMU. Mezi jeho někdejšími studenty se setkáváme s řadou současných špičkových herců.

Svůj vynikající hlasový projev uplatnil mnohokrát v dabingu, svůj hlas propůjčoval úspěšně především Vittoriu Gassmanovi. V roce 2002 obdržel Cenu Františka Filipovského. V roce 2009 vstoupil do síně slávy Mahenovy činohry.